

Sygn. akt IIK 421/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Mrągowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Szalachowski

Protokolant: starszy sekr. sądowy Agata Cioch

przy udziale Prokuratora Prok. Rej. ---

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2018 r. sprawy

L. S. syna L. i R. z domu Z.,

ur. (...) w M.,

oskarżonego o to, że:

W dniu 21 października 2017 roku w M. na ulicy (...), będącą drogą publiczną, w ruchu lądowym kierował pojazdem mechanicznym tj. samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości o zawartości 1,03 mg/l, 1,09 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni sygn. akt IIK 776/15 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości,

tj. o przestępstwo z art. 178 a § 4 k.k.

ORZEKA:

I. Oskarżonego **L. S.** uznaje za winnego tego, że w dniu 21 października 2017 roku w M. na ulicy (...), będącą drogą publiczną, w ruchu lądowym kierował pojazdem mechanicznym tj. samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości o zawartości 1,03 mg/l, 1,09 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. popełnienia przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k. i za to na tej podstawie skazuje go **na karę grzywny w rozmiarze 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość stawki na 10 (dziesięć) złotych;**

II. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka w stosunku do oskarżonego **środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat;**

III. Na podstawie art. 43 § 3 k.k. zobowiązuje oskarżonego do zwrotu prawa jazdy do Starostwa Powiatowego w M.;

IV. Na podstawie art. 43 a § 2 k.k. zasądza od oskarżonego **świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

VI. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 100 złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 21 października 2017 roku oskarżony L. S. spożywał alkohol, a następnie wsiadł do pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...) i pojazdem tym poruszał się po ulicach (...).

W tym czasie A. D. poruszał się po M. samochodem, w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych. A. D. jechał ulicą (...) za pojazdem marki S. (...). Kierowca poruszającego się przed nim pojazdu, nie wyrobił się na zakręcie ulicy (...) i uderzył w krawężnik, a następnie wycofał i pojechał dalej w kierunku ulicy (...). A. D. pojechał za tym pojazdem ulicą (...), a następnie na parking znajdujący się przy ulicy (...). Zaparkował swój służbowy pojazd, za pojazdem oskarżonego i podszedł do pojazdu od strony kierowcy. Na siedzeniu kierowcy siedział mężczyzna, który trzymał w rękę otwarte piwo. Mężczyzna ten miał bełkotliwą mowę i czuć od niego było alkohol. Następnie wysiadł z samochodu i chwiejnym krokiem udał się w kierunku ulicy (...), zaś A. D. o zdarzeniu poinformował policję i oczekiwał na przyjazd funkcjonariuszy (d. zeznania świadka A. D. k. 3, 80v).

Na miejsce zdarzenia został wysłany patrol Policji w osobie L. R. i T. W.. Funkcjonariusze po przybyciu na miejsce zdarzenia zastali zgłaszającego A. D.. A. D. opisał wygląd mężczyzny, który kierował pojazdem. Do pojazdu, którym miał się poruszać oskarżony, podeszła J. N., która jako kierującego pojazdem wskazała swojego konkubenta. J. N. zaprowadziła funkcjonariuszy do swojego miejsca zamieszkania, gdzie miał przebywać kierujący pojazdem (d. zeznania L. R. k. 80-80v).

W mieszkaniu funkcjonariusze zastali L. S., który wyglądem odpowiadał opisowi podanemu przez A. D., jako kierowcy wskazanego pojazdu marki S. (...)(d. zeznania L. R. k. 80-80v).

Oskarżony został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Przeprowadzone badania wykazały, że oskarżony L. S. miał o godzinie 16:31 - 1,03 mg/l, o godzinie 16:33 - 1,09 mg/l (d. protokół użycia alkotestu k.2).

Oskarżony L. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że był wtedy właścicielem pojazdu S. (...). Zajście to zbiór pomówień na jego osobę. Stwierdził, że pomawia go policja i świadek. Świadek zeznał, że to on jeździł, lecz nie ma na to żadnych dowodów. Nie wie dlaczego D. tak mówi, nie wie, czy ma interes w pomawianiu go. Wyjaśnił, że dniu 20.10.2017 pił alkohol ze znajomym w domu, bo wyjeżdżał za granicę do pracy. Następnego dnia też spożywał alkohol w owym samochodzie i został wylegitymowany przez policję. To miało miejsce w samochodzie. Dodał, że nie zamierzał jeździć. Policja go pouczyła, żeby nie jeździł. Już raz miał nauczkę i nie miał zamiaru jeździć. W samochodzie siedział między godziną 10 a 11, w dniu 21.10.2017r. Następnie zamknął auto, kupił alkohol i poszedł do domu. Drugi raz nie został zatrzymany. J. N. z synem pojechała tym samochodem na zakupy. Zostawiła część zakupów w aucie i wróciła do auta po te zakupy. Policja szukała właściciela auta. Policjanci powiedzieli jej, że chcą z nim porozmawiać, przyszli do niego do domu i go zatrzymali w celu wykonania czynności. Policja powiedziała, że to on jeździł tym samochodem, bo jest na to świadek. Powiedzieli mu, że uszkodził samochód. Wyciekało powietrze z opony. Policja uznała, że było to wynikiem jakiegoś uderzenia. Dodał, że nie zna świadka A. D. (d. wyjaśnienia oskarżonego L. S. k. 20, 80v).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, uznając je tylko i wyłącznie za przyjętą przez niego linię obrony.

Z wyjaśnieniami oskarżonego sprzeczne są przede wszystkim zeznania ocznego świadka zdarzenia A. D.. A. D. zeznał (d. k. 3-80v), że jechał ulicą (...) za pojazdem, który nie wyrobił się na zakręcie i uderzył w krawężnik. Udał się za tym pojazdem ulicą (...) w kierunku parkingu na ulicy (...). W pojeździe znajdowała się tylko jedna osoba, kierowca. Zaparkował swój pojazd za jego pojazdem i podszedł kierowcy. Kierowca trzymał w rękę otwarte piwo, miał bełkotliwą mowę i czuć od niego woń alkoholu. Mężczyzna ten wysiadł i udał się w kierunku ulicy (...). Dodał, że przekazał mu, że poinformował Policję, jednakże ten nie chciał zostać. Następnie oczekiwał na przyjazd Policji. Tuż przed przyjazdem Policji do samochodu podeszła J. N., która powiedziała, że to jej przyjaciel jechał. Podał funkcjonariuszom opis mężczyzny, który kierował pojazdem.

Z zeznaniami powyższego świadka korespondują zeznania L. R., funkcjonariusza Policji, który przybył na miejsce zdarzenia. Zeznał on, że zostali wezwani na parking przy ul. (...), gdzie miał zatrzymać się pojazd kierujący przez osobę w stanie nietrzeźwości. Pojazd ten został zablokowany przez zgłaszającego. Po krótkim czasie, po około 5 minutach od zgłoszenia byli na miejscu. Na miejscu zastali zgłaszającego, który wskazał pojazd, którym miał się poruszać kierujący

w stanie nietrzeźwości i który to wysiadł z samochodu i udał się w kierunku ul. (...). Zeznał, iż na miejsce zdarzenia podeszła też pani N., która miała kluczyki do pojazdu i na pytanie kto kierował pojazdem – powiedziała im, że jej konkubent. Na miejscu sprawdzał, czy kluczyki pasują do zamku samochodu. Następnie z panią N. udali się do jej mieszkania na ul. (...), gdzie miał przebywać kierujący. Zanim się tam udali rozpytał zgłaszającego na okoliczność wyglądu kierującego. Świadek określił go jako mężczyznę do lat 40, jego postury, o włosach ciemnych i w okularach korekcyjnych. W mieszkaniu pani N. zastali mężczyznę, który odpowiadał rysopisowi A. D., zaś J. N. wskazała go, jako kierującego pojazdem. Mężczyzna został doprowadzony do K. Policji w M., w celu wykonania badania na zawartość alkoholu w organizmie. Odmówił poddaniu się badaniu alkomatem, więc został przewieziony do (...), gdzie była pobrana krew, a następnie po powrocie do Komendy Policji, podczas sporządzania dokumentacji oświadczył, że chciałby dla siebie sprawdzić zawartość alkoholu. Zeznał nadto, że pani J. sama pojawiła się przy samochodzie, miała chyba zabrać jakieś zakupy. Przybyła jeszcze w czasie rozpytywania pana D.. Dodał nadto, że gdyby pani J. nie przyszła i nie powiedziała im, kto kierował samochodem i gdzie przebywa, musieliby ustalić właściciela pojazdu przez system informatyczny (d. zeznania L. R. k. 80-80v).

Sąd dał wiarę relacjom powołanych wyżej świadków uznając je za spójne i konsekwentne w toku całego postępowania. Świadczenie nie znali wcześniej oskarżonego, nie istniały zatem żadne powody do bezpodstawnego obciążania oskarżonego. Nadto też podczas konfrontacji świadek A. D. wskazał jednoznacznie na oskarżonego L. S., jako na osobę która w dniu 21 października 2017 roku kierowała pojazdem marki S..

Odmienne do aktu oskarżenia Sąd uznał oskarżonego L. S. za winnego tego, że w dniu 21 października 2017 roku w M. na ulicy (...), będącą drogą publiczną, w ruchu lądowym kierował pojazdem mechanicznym tj. samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości o zawartości 1,03 mg/l, 1,09 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

L. S. był już wcześniej oskarżony o prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 04 lipca 2016 roku, w sprawie IIK 776/15 postępowanie w sprawie warunkowo umorzono na okres próby lat 2. Został też wobec niego orzeczony środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku, z zaliczeniem okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 06 lipca 2015 roku. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 19 grudnia 2015 roku (d. karta karna k. 44).

W tym stanie rzeczy wina oskarżonego nie budzi wątpliwości i została mu w pełni wykazana zebranymi w sprawie dowodami. Działaniem swym wyczerpał on dyspozycję art. 178 a § 1 k.k.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze dobro prawne w które godzi przestępstwo (bezpieczeństwo w komunikacji), a nadto fakt, że mógł on spowodować zagrożenie dla innym pojazdów i pieszych.

W tym stanie rzeczy należy uznać, że wymierzona oskarżonemu kara grzywny jest adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu mu zarzucanego, a nadto adekwatna do jego stosunków majątkowych.

O zakazie prowadzenia pojazdów mechanicznych Sąd orzekł po myśli art.

42 § 2 k.k., jednocześnie zobowiązując oskarżonego do zwrotu prawa jazdy do Starostwa Powiatowego w M.. Przy wymiarze zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, Sąd miał na względzie stężenie alkoholu we krwi, jakie stwierdzono u oskarżonego.

Na podstawie art. 43 a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego L. S. świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

O kosztach orzeczono jak w punkcie VI, na podstawie art. 627 k.p.k.